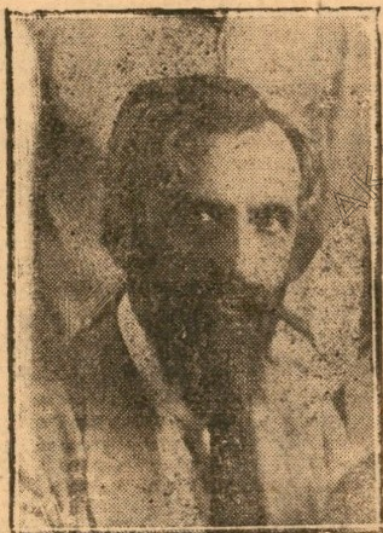

Ο κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Ο ιδεώδης ύπουργός της Περιθάλψεως. Ίατρος εκ των εκλεκτοτέρων, χρησιμοποίησας την επιστήμην του ουχί δια τας βιωτικές του ανάγκας, αλλά δια την περιθάλψιν τῶν προσφύγων και τῶν ἀναξιοπαδούτων θυμάτων τῆς Τουρκικῆς ἀγριότητος. Ἀπὸ τοῦ 1914 ὡς πρόεδρος τῶν Θεσμῶν και ὡς ἱατρός τῶν περιθάλψιόντων ἀπὸ τοῦ 1917 και ὡς ἀντιπρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἀλιτρώτων μέχρι σήμερον, ὁ κ. Δοξιάδης εἰργάσθη με αὐταπάρητιν μοναδικήν και με ἀποτελεσματικότητα σπανίαν. Ὁ ἀλύτρωτος κόσμος και ὁ πτωχὸς προσφυγικὸς τοιοῦτος συνέδρος τὸ ὄνομά του με τὸν κ. Δοξιάδου στενότερα με τὸν ἀγῶνά του ὁ μὲν και με τὴν δυστυχίαν του ὁ δέ. Δὲν ἦτο δυνατόν ἢ ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως ἀπορρέουσα Κιθέρησις νὰ ἐξεύρη διὰ τὸ ὑπουργεῖον τὸ κατ' ἐξοχὴν δυσχερὲς και πολύπλοκον, ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάλιστα συνθήκας, ὑπουργὸν φιλικώτερον ἀπὸ τὸν κ. Δοξιάδην, τὸν ἐπιστήμονα, τὸν ἀλύτρωτον, τὸν ἀλιτρώτιστον, τὸν ἀνάκατον ἱατρὸν.

Πατρὶς Ἀθῆναι 19 Σεπ. 1922
-><>-

ΑΘ 6 ΑΥΓ. 1923
Ὁ συγγραφεὺς τοῦ σημερινοῦ ἀρθρου τῆς «Πατρίδος» ὑπουργὸς τῆς Περιθάλψεως,
κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Η ΠΡΟΣΦΟΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Τοῦς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Παύλου ἐκάλυψαν ζωερὰ χειροκροτήματα, ἀποκαταστάσεως δὲ σχετικῆς ἡσυχίας ὁ ὑπουργὸς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Δοξιάδης προσεφώνησε τὰ μέλη τῆς Φιλανθρωπικῆς Ὀργανώσεως διὰ τῶν ἐξῆς :

«Προητέτερα ἀπὸ χιλιάδες χρόνια παρθένες ἔφενγον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον και ἤρχοντο μιά μερὰ γιορτερῆ και ἐκέτευον τὸν Ἄρχοντα τῶν Ἀθηνῶν νὰ τὰς προστάτεύσῃ τὴν στιγμὴν ποῦ Ἐκεῖνος με τὸν λαόν του εἰς τοὺς θεοὺς τοῦ τόπου του θασιάς ἔκαμαν. Καὶ ὕστερα ἓνας μεγάλος τραγῳδὸς σ' αὐτῆς ἰδῶ τὰ μάρμαρα ἐδίδασκε εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὸν πόνον τῶν παρθένων, τὴν μεγαλοφυσίαν τῶν προγόνων των. Καὶ ὁ λαὸς μαζευμένος σάν τώρα ἀπεθίονε μαζί με τοὺς ἠθοποιοὺς τὸν Μεγάλον Ποιητὴν και ἐπεδοκίμαζε τὴν διαγωγὴν τῶν Ἀρχόντων τοῦ τόπου. Καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια τὴν ἐποχὴ ποῦ ἐκαυχώμεθα πῶς φθάσαμε εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τοῦ φιλανθρώπου πολιτισμοῦ ἑκατοντάδες χιλιάδες παρθένων ποῦ ἔφενγον τὸ μαχαίρι και τὴν ἀτίμωσιν προσέπιπτον πρὸ τῶν ἱερῶν βράχων ἰδέω ἐκτεύουσαι στήγην και ἄρτον. Καὶ Ἀρχόντες και λαὸς χωρὶς νὰ ἐρωτήσων οὔτε ποίας Ἐθνικότητος εἶνε, οὔτε ποίαν θρησκείαν προσθεύουσι ἀνοίξαν τὰς ἀγκάλας των και εἶπα : «Ἐλάτε ἰδῶ ὄλοι σας. Ἡ Ἑλλάς ἢ μικρὴ καὶ πτωχὴ και ταπεινωμένη ἔχει μέσα της ἀπομύχουσα φλόγα ποῦ εἶνε ἱκανὴ νὰ θερμῶνῃ τὰ παγωμένα μέλη σας και γὰ παρηγορήσῃ τὰς τραυματινὰς καρδίεάς σας.»

«Και ὁ κόσμος ὁ ἔξω ποῦ ἐνόμιζε πῶς θάλλῃ ἰδῶ νὰ περισυλλέξῃ σάκη και νὰ θρηνησῇ ἐπὶ πτωμάτων ἔμεινε θαμβωμένος. Καὶ ὁ καπνὸς ποῦ ἀνῆρχετο ἀπὸ τὰ εἰρεπία τῆς Ἰ. Ἀσίας και τὸ φῶς ποῦ ἔδραμιν ἀπὸ τὴν ἀναλαμπὴν τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς ἔφθασαν ὡς τὴν Ἀμερικὴν.

«Και ἀπὸ ἐκεῖ ἔσπευσαν ὁ Ἀμερικανικὸς Σταυρὸς μαζί με τοὺς εὐγενεῖς ἀντιπροσώ-

πους τοῦ κ.κ. συνταγματάρχην Χάσκελ, Ρόσχιλ και Ντέλεϋ, νὰ στείλῃ τὰ καρδιά του γεμάτα θάρρος, παρηγορία, τροφήν, φάρμακα και ρούχα. Καὶ τὴν πρῆξιν αὐτὴν τοῦ Σταυροῦ θὰ βραβεύσῃ σήμερον ὁ Βασιλεὺς διὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ἑλληνικοῦ παρασήμου—τοῦ Μεγαλοσταυροῦ τοῦ ἱωτήρος—και δι' ἑτέρων παρασήμων τοὺς διαφόρους ἀντιπροσώπους αὐτοῦ. Καὶ ὁ ἓνας Σταυρὸς ὁ Ἑλληνικὸς θὰ κοσμήσῃ τὰ στήθη τοῦ Ἄλλου Σταυροῦ τοῦ Ἀμερικανικοῦ—και ὁ ἓνας σάν μικρὸ παιδί θὰ ζητῆ ἀπὸ τὸν Ἄλλον ποῦ θὰ εἶνε ἡ μάνα, τὸ θάλασμο ποῦ τοῦ ἀξίζει και τὴν στοργὴν ποῦ με τὴν δύναμίν του ἐκέρδισε.

«Και ὕστερα ἀπὸ κατὰ μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀνάκλησι μουργία τοῦ ἔθνους μας θὰ παρουσιασθῇ πάλιν ἓνας μεγάλος ποιητῆς ποῦ εἰς τὸν λαόν τὸν Ἀθηνῶν ἰδῶ θὰ διηγῆται τὴς συμφορὰς, θὰ ψάλλῃ τὴν φιλανθρωπίαν τῶν Ἀμερικανῶν και ὁ λαὸς ποῦ θὰ εἶνε μαζευμένος ὅπως εἶτε τώρα θὰ σηκώνεται ὄρθιος στὰ πόδια, θὰ χειροκροτῆ και θὰ φωνάζῃ: Ζήτω ἡ Ἀμερικὴ, Ζήτω ὁ Ἀμερικανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς.»

ἑξῆς ἐπιπέδου

BLE-ADDRESS
FLORIS-NEW YORK

Ἐρυθρὸς Σταυρὸς. Ἰουλιὸς 1922

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.—ΤΙ ΕΓΡΑ-
ΦΕΝ ΑΛΛΟΤΕ Ο ΝΥΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙ-
ΝΗΣ.—ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΜΩΜΕΝ.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τοῦδε δὲν ἔγινε τίποτε ἐκτὸς ἀπὸ μερικῆς φιλολογικῆς προσπάθειας. Εἰς περιόδιον μου «παιδολογία», ἐδημιούρηνσαν πρότερον ὁ νῦν ὑπουργὸς κ. Δοξιάδης μελέτην του μετὸν τί. Λογ. Παιδολογία—εἰγόνια», ὁ κ. Γ. Κοσμητάτος (ἐκτ. καθ' ἡγήτης τοῦ Πανεπιστημ.) «περὶ κληρονομικότητος» καὶ ὁ ὑποφαιέντινος ἐρευνητὴς εἰς τινὰς σημειώσεις κατὰ καιρὸν, περὶ τῆς διεθνούς κινήσεως τῆς Υγείας. Ἐπίσης ὁ κ. Δοξιάδης ἔλαμε πέρην ἐξ διαλέξεως περὶ εὐγονίας εἰς τὴν Ἀνωτέραν Ἰνστιτούτων Σχολῆν. Ἡδὴ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν αἰσθανόμεθα ὑπενθυμίζοντες εἰς τὸν ἄλλοτε πολυτίμητον συνεργάτην μας καὶ ἤδη ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς κ. Δοξιάδην σημεία τινὰ τῆς μελέτης του: «Ἐν πλήρει δὲ ἐπιγνώσει τῆς κληρονομικότητος—ἔγραψεν—, ὀφείλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμόδιων ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου, συντελούντες ὥστε ἡ μέλλουσα γενεὰ ἐκ τῆς ζωτικότητος τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ ἐπικρατήσις τῆς φυλῆς μας, νὰ ἐμφανίζεται ὡς τὸ δυνατόν ἀπ' ἀλλαγμένη τῶν προγονικῶν βαρῶν καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν συγγενῶν τοσημάτων τὰ ὅποια συνδεύοντα τὸν ἄνθρωπον καθ' ὄλον του τὸν βίον, μεταιώνουσι καὶ τὰς πλῆον φιλοτιμίας προσπαθείας τῶν διδασκάλων». Καὶ παρακάτω: «Ἀπαιτεῖται δὲ πρὸς τοῦτο, ὅπως ἕκαστος ἄνθρωπος ἐροδιάζεται ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν δι' ἐνὸς δελτίου ὅπου θ' ἀναγράφεται ἡ κληρονομικὴ του ἱστορία καὶ τὸ ὅποιον θὰ χρησιμεύῃ ὡς ὁδηγὸς διὰ τὸν γάμον καὶ τὴν τεκνοποίησιν. Ποῦται δὲ εἶναι αἱ ἀρχαὶ αἱ ὁποῖαι θ' ἀναλάβωσι τὸ λεπτόν καὶ ἐπίπλονον ἔργον; Κατὰ τὸ παρὸν δὲν βλέπω ἄλλην ἐκτὸς τοῦ σχολικοῦ ἱατροῦ ὁ ὁποῖος καὶ ἐν τῷ ζήτηματι τούτῳ πρόκειται νὰ διαδραματίσῃ πρῶτον πρόσωπον».

Ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τί πρέπει νὰ κάμωμεν ἀπὸ τώρα; Ἀπαντῶ ἀμέσως. Ὅλα εἶναι ἔργα διὰ νὰ ἀρχίσωμεν.

Πρῶτον: Νὰ ἰδρύσωμεν Γραφεῖον καὶ Ἐργαστήριον ἑλληνικῆς εὐγονίας ὅπου θὰ μελετηθοῦν ἀπὸ τὸ βιβλίον, ἀπὸ τὴν στατιστικὴν, ἀπὸ ὁ μικροσκοπίον, ἀπὸ τὸν κλίβανον, αἱ ἑλληνικαὶ ἰατρονομίαι καὶ συνθήκαι.

Δεύτερον: Καθιέρωσις ἀμέσως ἀδυσχερῶς νομοθεσίας ἐλεγχούσης τὴν ὑγίαν τῶν πτωχῶν ἄμου. Ἀπαγορεύσις δὲ εἰς τοὺς ἀτελεῖς, ἀσθενοῦς, ραχτικῶς, φθισικῶς κλπ. τῆς τεκνοποιίας.

Τρίτον: Καθιέρωσις ἀτομικοῦ δελτίου ὑγείας εἰς ὄλους τοὺς μαθητὰς τῆς χώρας.

Τέτατον: Ἀγόρευσις τῆς μαθητικῆς καὶ λοιπῆς λαϊκῆς ὑγείας διὰ ὁποῖον, γυμναστικῆς καὶ λουτρῶν.

Πέμπτον: Ἐπιμάλωσις τῶν ἐλῶν.

Ἑκτον: Ἐξυγιάνσις τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰς λοιμώδεις νόσους.

Ἑβδομον: Ἐξυγιάνσις τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰς χρονίας νόσους.

Ὀγδοον: Ἐξυγιάνσις τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰ ἀφροδισια νοσήματα καὶ τὴν φυματίωσιν.

Ἐνατον: Διδασκαλία τῆς ὑγιεινῆς εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὸν λαόν. καὶ

Δέκατον: Βελτιώσις τῶν κοινωνικῶν μας συνθηκῶν, ἐπιβολὴ ὑγιεινοῦ σπιτιοῦ καὶ γενικεύσις τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Βλέπετε ὅτι τὰ μέτρα εὐγονίας εἶναι μία δολοκλήρωσις ἐνὸς πλῆθους, ἀνεῖκου παραγράμματος Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας, ἀλοκλήρωσις μέτρων ὑγιεινῶν καὶ μέτρων οἰκονομικῶν.

Ἐπιτίθωμεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς κ. Δοξιάδης θὰ θέσῃ διας τὰς δυνατὰς βάσεις ἐνὸς τόσοῦ μεγάλου προγράμματος κοινωνικῆς πολιτικῆς.

1 Νοβρίου 1923
ΚΡΕΤΗΣ Α. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ
Ἐλευθέριος Λόγος Ἀθηνῶν

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

Η ΠΑΡΕΣΗΜΟΦΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΟΣ
ΓΙΑ ΤΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὁ ὑπουργὸς κ. Δοξιάδης ἀπονέμων τὸν πολεμικὸν Σταυρὸν διὰ τὰς φιλανθρωπίας ὑπηρεσίας τῆς πρὸς τὴν κ. Cruikshauk τὴν προσεφώνησε ὡς ἑξῆς:

Ἀξιότιμος κυρία Μ. Cruikshauk Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπονέμω πρὸς ὑμᾶς, τὸν Πολεμικὸν Σταυρὸν, διὰ τὰς διακεκορμέναις ὑπηρεσίας Σας, τὰς ὁποίας προσεφέρατε, κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐκ Μ. Ἀσίας, ἐν Μυτιλήνῃ, ἐνθά

ἘΞ ὀνόματος τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Α. ΔΟΞΙΑΔΗΣ 1923

ἀπονέμει τὸν πολεμικὸν σταυρὸν εἰς τὴν Καν Cruikshauk.

Μεγά μέρος στρατοῦ καὶ προσφύγων εἶχε συγκεντρωθῆ, καὶ πρὸς τὸν ὅποιον διὰ τῆς προσωπικῆς Σας αὐτοθυσίας καὶ ἀταπαρνήσεως προσηγήκατε μεγίστας ὑπηρεσίας, διὰ τῆς ταχισταῆς λειτουργίας τοῦ ἐκεῖ ὑπὸ τῆς ὀργανώσεως τῆς American Woman's Hospital ἀναταθέντος Νοσοκομείου, καθὼς καὶ Ἰατρῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δεχθῆτε τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια.

Ἡ κ. Cruikshauk κενχαριστοῦσα τὸν κ. Δοξιάδην εἶπεν, ὅτι τοῦτο εἶνε μεγάλη τιμὴ ἧσει τῆς προσίκεται σχετικῶς μετὰ ὀλίγα ἔργα, ἀτινα ἔλαμε ἔως τώρα ἐκείνη διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ βεβαίως τὸν κ. Δοξιάδην ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἐργασθῆ ἀκόμη περισσότερον καὶ πολὺ καλύτερα.

Σκίτσο ἀπὸ τὴν Βουλῆν.— Ὁκ. Δοξιάδης Ἐλευθέριος Λόγος 1923 καὶ Ν. Ἰωαννίδης

Ὅλοι οἱ πληθυσμοὶ τῶν προσφύγων τούτων καὶ συμπασα ἡ ἀνησυχία ἐκ τῆς προσθήκης τοσούτων ἐκατοντάδων χιλιάδων, μὴ ἐργαζομένων, Ἑλλάς, ἀνεμένον τὴν ἕσπιν τοῦ δεινοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος ἀπὸ τὸν ὑπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως μετακληθέντα ἐκ Θράκης ἱατρὸν ὑπουργὸν κ. Δοξιάδην. Ἀπὸ αὐτὸν δὲ ἐξαρτᾶται νὰ μὴ ἐκφυλισθῆ τὸ προσφυγικὸν ζήτημα εἰς κοινωνικόν. Τοῦτο δὲν εἶναι γνώμη μου. Εἶναι ἀπήχησις τῶν προειδοποιήσεων τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἐφημερίδων, αἵτινες θέτουσι τὸ μέγα τοῦτο ζήτημα ἄνω τοῦ ζητήματος τῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων καὶ τῆς συνεχίζομένης γεφυρώσεως τοῦ ἐν Ἑλλάδι γαμπροῦ. Ὑπενθυμίζουσι: δὲ εἰς τὸν κ. Δοξιάδην δὲ πλὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι ἑκατοστῆς πόλεων καὶ κωμοπόλεων, πολυάριθμοι μοναὶ καὶ μετόγια, ἀπεραντοὶ ἐκτάσεις γαιῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Μακεδονίᾳ, πολυάριθμα κενὰ οἰκῆματα εἰς τὰς λουτροπόλεις Αἰθῆψου, Λουτρακίου, Μεθωνῶν καὶ Κόθνου, πολλαὶ νῆσοι, ὡς ἡ Ὑδρα, αἱ Σπέτσαι, ὁ Πόρος κλπ.

Ἄντ 14 9 4 1922

25 27 1923
Δοξιάδης

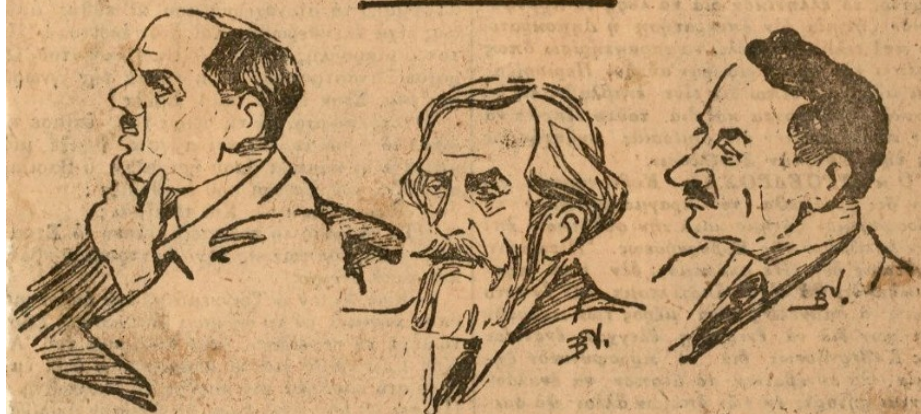
ADDRESS

BIG-NEW

25 27 1923
Ο Αρχηγός της Επανάστασης κ. Παλαγγιάς και ο Υπουργός της Πελοποννήσου κ. Δοξιάδης, εν άναμονή του κ. Μογγιέρου κατά την προεδρικήν επίθεσιν του προεδρικού διορισμού Ηοδαράδου.
(Φωτογραφία Ελευθέρου Βήματος)

22 Φ 1924
Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ
Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΗΡΗΝΗΘΗ ΝΑ ΔΕΧΘΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ

Ο κ. Καφαντάρης

Ο κ. Δοξιάδης

Ο κ. Παλαγγιάς

Αθηναϊκής εφημερίδος:

ΔΟΣΙΑΔΗΣ

Αξιότιμε κ. Διευθυντά,
'Επ' εύκαιρία τῶν ὁσων εἰς τὴν Ἐθνοδυνέλευσιν εἶπεν ὁ κ. Βουδούρης παρακαλῶ ἐὰν ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ προσθέσω καὶ τὰ ἀκόλουθα μὲ προδεχθῆ διενέχαιαν:

α') Εἰς τὸ προδῆμικὸν Ταμεῖον Πειραιῶς ἔχει διορισθῆ διευθυντὴς τοῦ ἄνω ταμείου ὁ ἀγγαβὸς τοῦ κ. Δοξιάδη Σιδέρος, μὲ δαρχαῖα 2,500 μηνιαίως. Ὁ ἐν λόγῳ κύριος εἶναι Ταβερνιάρης, διατηρῶν εἰσέτι τὸ Ταβερνεῖόν του. Τὸ προδῆμικὸν Ταμεῖον εἰσίσταται ἐντὸς τῆς Ταβέρνας. Μόνον ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Μοργκεντάου, κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ κ. ἔπουργοῦ, τὸ μετέβηεν εἰς τὴν γραφεῖον.

β') Ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ταμείῳ εἶναι διορισθῆς ὡς γραμματεὺς Α' τάξεως ἕτερος συγγενὴς τοῦ Δοξιάδου, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε μεταβαίνει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

γ') Εἰς τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον τοῦ κ. ἔπουργοῦ εἶναι διορισθῆς συγγενὴς του δακτυλογράφος, ἡ ὁποία, καθ' ὁμολογίαν τῶν ἑπαλλήλων, «ἀγία καὶ δίνει».

δ') Τυτῆμπορος ἄνευ οὐδενὸς προσόντος ἐμονοποιήθη ὡς γραμματεὺς Β' τάξεως τοποθετηθεὶς καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἰδιαίτερον Γραφεῖον. Ὁ ἐν λόγῳ ἐπιρρόδος κύριος ἀνομάζεται Καραγιαννάκης.

ε') Ὁ ἀνῆλιξ υἱὸς τοῦ κ. ἔπουργοῦ εἶναι τοποθετημένος εἰς τὸ Ταμεῖον Περιβάλλειας Προδῆμων Ἀθηνῶν, μὲ μισθὸν ἐν συνόλῳ 3,000 μηνιαίως. Ταῦτα πρὸς τὸ παρόν.

Με ἀγάπην
Δ. ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ
N.Y.
M.P. 25

Ὅτως ἐξυπηρετοῦντο ἐπὶ τοῦ Βενιζελικοῦ καὶ τοῦ Ἐπαναστατικοῦ καθεστώτος ἐν Ἑλλάδι οἱ ἀτυχεῖς πρόσφυγες. Οἱ συγγενεῖς τῶν ὑπουργῶν καὶ τῆς κλίμας διεισέρχοντο μεταξύ των εἰς παχυτάτους μισθοὺς τὰς προσόδους, ἐνῶ οἱ πρόσφυγες γυμνητεύοντες καὶ πεινῶντες ἀπέθνησκον κατὰ χιλιάδας.

Αἰσ. Δολφ. 1924
ΕΠΙΒΟΥΛΗΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ
1918

Ὅσον ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις διώρισε τὸν κ. Δοξιάδη ὑφυπουργὸν-δεκτάτορα ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς δημοσίας υγείας, ὅσον καὶ ὁ κ. Δοξιάδης, δὲν φαίνονται νὰ ἔχουν καλὴν τύχην. Ἀνέλαθαν νὰ περιερίσσουν τὸν Δάγκειον καὶ ὁ Δάγκειος ἔγινε πανδημικός. Ἐπάρχουν δὲ δάσκιμοι φόβοι ὅτι θὰ μαστίξῃ τὴν ταλαίπωρον πόλιν καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα μὲ σποραδικὰ κρούσματα ἐπὶ τῶν μὴ προσβληθέντων εἰσέτι καὶ θὰ προσβάλλῃ ὀλόκληρον τὸν πληθυσμὸν μετὰ ἐν ἔτος—ὅταν θὰ παύσουν νὰ εἶναι ἄνοσοι οἱ μέχρι τοῦδε προσβληθέντες. Τοιμαρῆρας ἠκούσαμεν, κωνοποκτονίας ἠκούσαμεν, καθαρισμοὺς ἠκούσαμεν, δάνεια πρὸς τὸν ἄθμον ἠκούσαμεν, κάλυψιν τῶν ἀσκεπῶν ρευμάτων ἠκούσαμεν—ἀλλ' οὐδὲν εἶδαμεν. Ἡ μᾶλλον εἶδαμεν πανωλικὰ κρούσματα εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας—ὅπῃ τὴν ρῆνᾶ μας, ὅπῃ τὴν ρῆνᾶ τοῦ κ. Δοξιάδη θέλωμεν νὰ εἰπώμεν.

Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ ἐποχὴ τῶν θαυμάτων παρήλθε. Καὶ ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ διὰ 30 χιλιάδας κατοίκων ρυμοτομηθεῖσα ὑπὸ τῶν Βαυαρῶν μηχανικῶν πόλις ἦτο φυσικὸν νὰ μὴ χωρῆ ἀνέτως 600 ἢ 700 χιλιάδας ἀνθρώπων. Ἀναγνωρίζομεν ὅτι αἱ Ἀθηναὶ ἔχουν φυσικὰ μειονεκτήματα, μέχρι τῆς στιγμῆς μὴ ὑπερβληθέντα. Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ὅλοι οἱ δήμαρχοι ἐκκαούρησαν κατὰ τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ δὲν ἐπεριμέναμεν νὰ μεταμορφωθοῦν αἱ Ἀθῆναι τοῦ Πάτση εἰς Βερολίον ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἡμέραν. Ἐπεριμέναμεν ὅμως ἐναρξεν ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, διὰ τὰ ὁποῖα ἔδωκε τὸ Κράτος τὰ 40 ἑκατομμύρια, πρὶν ἔλθῃ ὁ χειμῶν—καὶ πρὶν ἡ περίοδος τῶν βροχῶν δυσχεράνη τὰς ἐργασίας τῆς καλύψεως τῶν ρευμάτων. Ἐπεριμέναμεν μεγαλυτέραν χρῆσιν θαλασσίου ὕδατος διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπεριμέναμεν ἄμεσον μέρημα διὰ τὴν ἐξάφαισιν τῶν ἀπορριμμάτων τῶν δύο πόλεων. Ἐπεριμέναμεν ἔργα. Ἀντὶ τούτων ἔχομεν τὴν κακὴν φιλολογίαν τοῦ κ. Δημάρχου— μελέτας ἐπὶ μελετῶν καὶ ἀναβολὰς ἐπὶ ἀναβολῶν...

Νομίζεαι ὁ κ. Δοξιάδης, νομίζεαι ἡ κυβέρνησις, ὅτι δύναται ν' ἀναβληθῇ διὰ τινὰς μῆνας ἀκόμη ἡ ἐναρξὴ τῆς ἐργασίας διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς; Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι πᾶσα νέα ἀναβολὴ ἀποτελεῖ ἐπιβουλήν κατὰ τῆς ζωῆς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Πειραιωτῶν, ἐπιβουλήν ἀκόμη ἐναντίον τῆς ζωῆς ὅλων ἐκείνων οἱ ὅποιοι, διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον, ἔρχονται εἰς τὰς Ἀθήνας τῶν κ.κ. Βενιζέλου, Δοξιάδη καὶ Πάτση.